

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Kudrnové a soudců Mgr. Tomáše Hendrycha a Mgr. Tomáše Mičky v exekuční věci

oprávněného: **Tessile ditta a.s.**, IČO 27822117
sídlem Rytířská 411/4, Staré Město, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Truxou
sídlem Josefa Knihy 177, 337 01 Rokycany

proti

povinnému: **Lukáš H.**, narozený dne xxx
bytem xxx

pro částku 968 Kč a 968 Kč s příslušenstvím

k odvolání **České republiky - Okresního soudu ve Vsetíně** proti usnesení soudního exekutora JUDr. Juraje Podkonického, Ph.D., Exekutorský úřad Praha 5, ze dne 6. 6. 2022, č. j. 067 EX 1184/14-55, ve věci vedené u Okresního soudu ve Vsetíně - pobočky ve Valašském Meziříčí pod sp. zn. 44 EXE 796/2014

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se v odstavci I. výroku, vyjma části o zastavení exekuce vedené na základě elektronického platebního rozkazu Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí, ze dne 29. 9. 2011, pod č. j. 116 EC 118/2011-9, a o zastavení exekuce vedené na základě rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 27. 6. 2012, pod č. j. 117 EC 202/2011-40, tj. o přiznání paušální náhrady nákladů soudnímu exekutorovi ve výši 1 270,50 Kč a 1 270,50 Kč k proplacení prostřednictvím Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí, **potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků a odvolatel nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soudního exekutora byla exekuce vedená na základě elektronického platebního rozkazu Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašské Meziříčí, ze dne 29. 9. 2011, pod č. j. 116 EC 118/2011-9, a na základě rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 27. 6. 2012, č. j. 117 EC 202/2011-40, zastavena a soudnímu exekutorovi byla dle bodu 22. článku IV zákona č. 286/2021 Sb. přiznána paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 1 270,50 Kč včetně DPH a ve výši 1 270,50 Kč včetně DPH k proplacení z prostředků Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí (výrok v odstavci I.), oprávněnému byla dle bodu 21. článku IV zákona č. 286/2021 Sb. přiznána náhrada při zastavení exekuce ve výši 580 Kč (výrok v odstavci II.) a žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení o zastavení exekuce (výrok v odstavci III.). Z odůvodnění

vydaného rozhodnutí vyplývá, že soudní exekutor rozhodla dle bodu 18. čl. IV přechodných ustanovení zákona č. 286/2021 Sb. Uvedl, že oprávněný byl vyzván ke složení zálohy na náklady exekuce. Protože zálohu nesložil, rozhodl soudní exekutor o zastavení exekuce, dále o nárocích oprávněného dle bodu 21. uvedeného předpisu, a dále o paušální náhradě nákladů soudního exekutora dle bodu 22. a čl. IV. bodu 23 uvedeného předpisu, když zastaví-li více exekucí proti těmž povinnému, náleží mu náhrada podle bodu 22. nejvýše za 5 exekucí.

2. Včasným odvoláním, směřujícím toliko do výroku v odstavci I. (vyjma rozhodnutí o zastavení exekuce), napadla toto rozhodnutí Česká republika prostřednictvím Okresního soudu ve Vsetíně-pobočka Valašské Meziříčí a namítala, že pochybení soudního exekutora spatřuje v tom, že exekuci zastavil dle bodu 18. až 24. čl. IV zákona č. 286/2021 Sb. za situace, kdy vymáhaná pohledávka oprávněného převyšuje částku 1 500 Kč bez příslušenství, tedy nejedná se o tzv. bagatelní exekuci. Předmětem exekuce jsou od počátku řízení dvě jistiny v celkové výši 1 936 Kč (968 Kč a 968 Kč), když exekuce byla nařízena a je vedena podle dvou vykonatelných exekučních titulů spojených do jednoho návrhu na nařízení exekuce, podaným oprávněným u soudu prvního stupně dne 4. 2. 2014 (viz elektronický platební rozkaz Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašské Meziříčí, ze dne 29. 9. 2011, pod č. j. 116 EC 118/2011-9, a rozsudek Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 27. 6. 2012, č. j. 117 EC 202/2011-40).
3. Odvolatel navrhl, aby usnesení soudního exekutora bylo v odvoláním napadeném rozsahu, tj. v části výroku v odstavci I. o přiznání paušální náhrady nákladů exekuce soudnímu exekutorovi, změněno tak, že soudnímu exekutorovi se náhrada nákladů exekuce spojená se zastavením exekuce nepřiznává. Dále uvedl, že je osobou subjektivně legitimovanou k podání odvolání, neboť je mu ukládána platební povinnost a činí tak včas, když napadené rozhodnutí nebylo odvolateli dosud doručeno.
4. Krajský soud přezkoumal usnesení soudního exekutora, jakož i řízení, které mu předcházelo, to vše v mezích podaného odvolání, to je toliko ve výroku v odstavci I. napadeného rozhodnutí (vyjma výroku o zastavení exekuce), a poté, aniž by bylo potřeba nařítit jednání (§ 254 odst. 8, část věty před středníkem o. s. ř.), dospěl k závěru, že podané odvolání důvodné není.
5. Odvolací soud se nejprve zabýval posouzením, zda stát je oprávněn podat odvolání proti předmětnému výroku rozhodnutí soudního exekutora za situace, kdy není účastníkem tohoto exekučního řízení. Tato skutečnost však, sama o sobě, neznamená, že by stát nebyl oprávněn odvolání podat. Lze dovodit, že pokud níže citovaný předpis (konkrétně čl. IV, bod 22. přechodných ustanovení zákona č. 286/2021 Sb.) stanoví, že soudnímu exekutorovi za úkony spojené se zastavením exekuce náleží paušální náhrada nákladů v tam určené výši, *kteřá je vyplacena státem prostřednictvím exekučního soudu*, pak nepochybně shora vydaným rozhodnutím (bez ohledu na formulaci, která byla ve vydaném rozhodnutí ve vztahu k této náhradě zvolena) je stát dotčen na svých právech (dochází k zásahu do jeho majetkové sféry a je osobou zúčastněnou na řízení pro rozhodnutí o náhradě nákladů řízení náležejících soudnímu exekutorovi), a proto má právo podat proti (předmětné části výroku) rozhodnutí soudního exekutora odvolání.
6. Z obsahu spisu vyplývá, že soudní exekutor byl v této věci pověřen provedením exekuce na majetek povinného (srov. usnesení Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka Valašské Meziříčí ze dne 6. 2. 2014, č. j. 44 EXE 796/2014-21) k uspokojení pohledávky oprávněné **na jistině 968 Kč** přiznané vykonatelným elektronickým platebním rozkazem Okresního soudu ve Vsetíně -pobočka ve Valašské Meziříčí, ze dne 29. 9. 2011, pod č. j. 116 EC 118/2011-9, **a na jistině 968 Kč** přiznané rozsudkem Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 27. 6. 2012, č. j. 117 EC 202/2011-40.
7. Podle čl. IV, bodu 18. přechodných ustanovení zákona č. 286/2021 Sb. (dále jen „zákon“) v exekučních řízeních vedených podle zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve kterých usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci nebo ve kterých nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 1 písm. a) a b) ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto

zákonu před více než 3 lety přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jejichž předmětem byla ke dni nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce nebo dni, ke kterému nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 1 písm. a) a b) ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pohledávka oprávněného nepřevyšující částku 1 500 Kč bez příslušenství, a ve kterých v posledních třech letech přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo nic vymoženo, exekutor do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vyzve oprávněného ke složení zálohy na náklady exekuce ve výši stanovené prováděcím právním předpisem, kterou oprávněný složí ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy. Nesložil-li oprávněný ve stanovené lhůtě zálohu na náklady exekuce, exekutor exekuci zastaví. Složil-li oprávněný zálohu na náklady exekuce podle věty první, soud po dobu 3 let od složení zálohy na náklady exekuce nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost bez návrhu a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost podaný před složením zálohy na náklady exekuce podle věty první, o kterém do složení zálohy na náklady exekuce podle věty první nebylo rozhodnuto, nebo podaný po dobu 3 let od složení zálohy na náklady exekuce podle věty první zamítne. Pro účely ustanovení bodů 18 až 24 se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo. Podle čl. IV. bodu 23 uvedeného předpisu se stanoví, že zastaví-li soudní exekutor více exekucí proti témuž povinnému, náleží mu náhrada podle bodu 22. nejvýše za 5 exekucí.

8. Podle čl. IV, bodu 22. zákona za úkony spojené se zastavením exekuce podle bodů 18 až 21 náleží exekutorovi paušální náhrada nákladů ve výši 30 % paušálních hotových výdajů podle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., hrazená státem. Je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu k náhradě nákladů podle věty první částka odpovídající této dani, kterou je exekutor povinen odvést podle zvláštního právního předpisu. Tuto náhradu vyplatí exekutorovi stát prostřednictvím exekučního soudu. O přiznání náhrady rozhodne exekutor v usnesení o zastavení exekuce. Další náklady exekuce není možné povinnému uložit.
9. Zastává-li odvolatel gramatický výklad příslušných ustanovení zákona č. 286/2021 Sb., tj. že na exekuční řízení, ve kterých jsou vymáhány jednotlivé exekuční tituly nepřevyšující jistinu 1 500 Kč, avšak jejich součet je vyšší než horní zákonná hranice 1 500 Kč bez příslušenství, norma dopadat nebude, pak jde o výklad v rozporu s legislativním záměrem zastavit co největší množství tzv. marných bagatelních exekucí. Je tedy namístě spíše zaujmout výklad *largo sensu* (tzv. rozšiřující).
10. Jeho podstatou je zkoumání splnění podmínek předmětu řízení podle jednotlivých titulů, byť byly oprávněným navrženy v jednom exekučním návrhu a to ke dni právní moci usnesení o nařízení exekuce, respektive uplynutí lhůty podle § 46 odst. 6 ex. ř. Tento výklad má odvolací soud za spravedlivější při současném zachování rovnosti mezi věřiteli drobných pohledávek. Nelze ani odhlédnout od ustanovení bodu 18. čl. IV části druhé zákona č. 286/2021 Sb., *in fine*, které přímo podporuje tezi podlužnickosti této novely.
11. Z hlediska aplikace čl. IV, bodu 18. přechodných ustanovení zákona je nutno uvést, že zákonné podmínky pro zastavení exekuce v uvedeném právním režimu v projednávané věci /z důvodu splnění shora uvedeného požadavku na výši *vymáhané* pohledávky (žádná z nich nepřekročila částku 1 500 Kč) a zároveň nesložení zálohy oprávněným k výzvě soudního exekutora/, splněny byly, a stát je povinen vyplatit soudnímu exekutorovi jím vypočtenou paušální náhradu nákladů.
12. Odvolací soud proto rozhodl podle ustanovení § 55c odst. 5 exekučního řádu a § 219 o. s. ř. a usnesení soudního exekutora v odvoláním napadeném rozsahu, tj. ve výroku v odstavci I. vymezené shora., potvrdil.
13. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn tím, že (podle obsahu spisu) účastníkům řízení, ani odvolateli, žádné takové náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Ostrava 12. října 2022

JUDr. Ivana Kudrnová v. r.
předsedkyně senátu